

Sângele și apa

Sângele și apa

Sângele și apa în legătură cu moartea lui Hristos

Apostolul Ioan a fost un martor cu ochii lui al faptului că un soldat s-a dus la trupul lui Hristos, care murise pe cruce, și l-a străpuns coasta cu o sulită „și îndată a ieșit sânge și apă” (Ioan 19.34, 35). În 1 Ioan 5.6, apostolul Ioan suplimentează faptul istoric pe care l-a dat mai înainte, cu adevărul semnificației spirituale pe care-l are acest episod. Ioan spune: „El este Cel care a venit prin apă și sânge, Isus Hristos: nu cu apă numai: ci cu apă și sânge.” Apoi, în versetul 8 vorbește despre Duhul și apa și sângele care au aceeași mărturie, în același scop.

Vedem deci că amândouă, apa și sângele, sunt în legătură cu moartea lui Hristos și, deși în legătură, sunt suficient de distincte ca să fie folosite separat ca mărturie. De aceea trebuie să facem această deosebire și în gândurile noastre.

Curățirea de două urmări ale păcatului: de vină și de întinare

Curățirea este pusă în Scriptură în legătură cu amândouă: cu sângele și cu apa. „Sângele lui Isus Hristos ... ne curățește de orice păcat” (1 Ioan 1.7) – și „ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin spălarea cu apă, prin Cuvânt” (Efes. 5.26).

Aceste două „curățiri” sunt în legătură cu cele două mari rezultate ale păcatului, vina lui și puterea lui de întinare. Sângele ne vorbește despre moartea lui Hristos ca ispășire pentru păcatele noastre, care ne înlătură vina și ne aduce iertarea. În felul acesta suntem curățiți din punct de vedere legal. Apa ne vorbește despre aceeași moarte, despre aspectul ei prin care starea noastră păcătoasă a fost judecată și terminată, ca să ne elibereze de vechile noastre condiții și asociații în viață în care am trăit odinioară. Suntem în felul acesta curățiți din punct de vedere moral și puterea păcatului asupra noastră este înfrântă. Autor de cântări, Toplady, are o deosebită corectitudine în aceste versuri:

„Când din coasta ce-am străpuns, Sânge, apa, care-au curs, De păcat mă curățești, De-a lui vină, ne'ntinat.”

Puterea sângelui lui Hristos

Evrei 9 și 10 ne arată folosul, calitatea, puterea sângelui lui Hristos care:

1. Curăță conștiința păcătosului de fapte moarte, ca să-l slujească Dumnezeu cel viu (9.14).
2. A înlăturat fărădelegile sfinților din Vechiul Testament care se acumulaseră sub lege (9.15).
3. A confirmat un legământ nou, al harului (9.15-18).
4. A iertat pe credincioși de păcate și a pus temelia deplinei înlăturări a păcatului (9.22, 26).
5. A înlăturat în așa fel păcatele celor credincioși, încât odată curățită, conștiința lor rămâne pentru totdeauna curată, din punct de vedere al dreptății (10.2).
6. Aceasta dă celui credincios îndrăzneala să intre în prezența lui Dumnezeu (10.19).
7. A sfințit (pus deoparte) pentru totdeauna pe cel credincios pentru Dumnezeu (10.10, 29).

Marele subiect din Evrei 9-10 este libertatea celui credincios de a intra înaintea lui Dumnezeu, ca rezultat al sângelui lui Hristos. Cel credincios este din punct de vedere juridic curățit ca să se apropie de Dumnezeu printr-o singură jertfă, a lui Hristos, și aceasta nu este nevoie să mai fie repetată niciodată. De aceea, cuvântul „o dată” sau „o singură dată” este repetat de 7 ori în aceste capitole ca să nu scăpăm din vedere completa suficiență și măreața glorie care sunt în legătură cu sângele scump al lui Hristos, vărsat o dată pentru totdeauna.

Curățirea morală

Deși curățirea juridică (legală) prin sânge este marea temă din aceste capitole, nu este uitată nici curățirea morală. Ne apropiem de Dumnezeu cu „inimile curățite (stropite) de o conștiință rea” – de asemenea, „și trupul spălat cu apă curată (10.22): aceasta este în mod evident o aluzie la consacrarea lui Aaron și a fiilor lui în slujba preoției (Exod 29). Ei erau spălați cu apă (vers. 4) și stropiți cu sânge (vers. 20), amândouă fiind o imagine a morții lui Hristos. Deci sângele lui Hristos ne curățește în mod legal și ne dă o poziție perfectă înaintea lui Dumnezeu, în timp ce apa ne curățește moral, separându-ne de viața veche în care am trăit altădată și aducându-ne în viața cea nouă.

Curățirea morală cu apa are nevoie să se continue. Aaron și fiii săi au fost scăldați în apă din cap până în picioare când au fost consacrați, și această scăldare nu avea să se repete. Totuși era un lighean (Exod 30.17-21) unde preoții aveau să-și spele mâinile și picioarele: „Când intră în cortul întâlnirii, să se spele cu apă, ca să nu moară.”

Spălarea picioarelor

Chiar înainte de a înstitui cina Sa, Domnul Isus s-a încins, a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor săi (Ioan 13). Împotrivirea lui Petru de a nu-l lăsa pe Domnul să-i spele picioarele a fost folosită de Domnul Isus pentru a prezenta adevărul că o astfel de

spălare era necesară dacă voia să se bucure de comuniunea cu El în poziția Sa cerească. I-a spus lui Petru: „Dacă nu te spăl Eu, nu ai parte cu Mine” (vers. 8). Petru repede se schimbă de la împotrivire la un entuziasm peste măsură care L-a condus pe Domnul să spună: „Cine s-a scăldat nu are nevoie să i se spele decât picioarele, pentru că este cu totul curat” (vers. 10).

Versetul acesta face deosebire clară între cele două feluri de curățire cu apă. Toți cei care suntem credincioși am fost spălați în întregime odată pentru totdeauna prin moartea lui Hristos: ea ne-a curățit de viața cea veche. Totuși avem nevoie de aplicarea în fiecare zi a acestei morți pentru sufletele noastre. Nu ne putem bucura de „a avea parte cu Hristos” fără ea.

Și curățirea morală – și ispășirea pentru păcat

Deci venirea lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a fost caracterizată de amândouă – și de apă și de sânge. Așa cum vedem în 1 Ioan 5.6, Duhul Sfânt îngrijește să spună: „nu cu apă numai, ci cu apă și sânge.” De ce? Una din rațiuni poate este tendința de a uita sângele – să se spună că Hristos a venit, simplu, să curețe pe om din punct de vedere moral dându-i idealuri înalte și apoi trăindu-le, ca stimulent pentru alții, să trăiască și ei astfel o viață bună. Pentru a înlătura această învățătură greșită, Duhul Sfânt subliniază și curățirea morală și ispășirea (plata) pentru păcat.

Trei mărturisesc despre Fiul lui Dumnezeu

Cei trei care mărturisesc despre Fiul lui Dumnezeu sunt: Duhul, apa și sângele. Duhul Sfânt este martorul viu, care lucrează și vorbește, în timp ce apa și sângele sunt cei doi martori tăcuți: dar toți trei mărturisesc că Acela care a venit în felul acesta este Fiul lui Dumnezeu, Izvorul vieții eterne: și pentru noi care credem, această viață eternă este a noastră, în El (1 Ioan 5.7-13). Să mulțumim lui Dumnezeu că amândouă, apa și sângele, au curs din coasta cea străpunsă.

Ascultarea Lui până la moarte

N-a curs sânge și apă din Hristos în timpul vieții Sale. Prin urmare, spre deosebire de felul cum cred unii, viața lui Hristos, atât de minunată cât era, n-a avut nicio parte în „plata” făcută de El pentru păcatele noastre. Uneori Romani 5.19 este folosit ca să învețe alt fel. Se spune: „Prin ascultarea Unuia singur, cei mulți vor fi făcuți drepti.” Totuși o citire atentă a contextului (vers. 12-21) arată tocmai contrariul. Cele două capete, Adam și Hristos, sunt puse aici în contrast, cu păcatul unuia (Adam) și dezastrul care a urmat – și dreptatea și ascultarea Celui alt (Hristos) cu binecuvântarea care a urmat. În versetul 18 se spune de „o singură greșală” și „o singură faptă de dreptate împlinită”. Această „singură dreptate” a lui Hristos a fost ascultarea „până la moarte, și chiar moarte de cruce” (Filip. 2.8).

Curățirea de iubirea păcatului; nu numai condamnarea lui

Odată ce sângele ne curățește de orice păcat, de ce mai este nevoie de apă? La această întrebare se răspunde bine printr-o altă întrebare: „Nu îți dai seama cât de mare nevoie este de curățirea de iubirea păcatului, ca și de condamnarea păcatului?” Creștinii au nevoie să urască păcatul. Aceasta este rațiunea „apei”. Avem nevoie și de curățirea zilnică, despre care ne vorbește ligheanul. Este nevoie să fie îndepărtate multe cu privire la noi personal și la multe influențe subtile ale lumii.

Curățirea păcatelor, prin sânge – odată pentru totdeauna

Nu ne ducem înapoi la sânge pentru curățirea de fiecare zi. Cel credincios nu trece mereu, pentru a vorbi în felul acesta, prin procesul curățirii și îndreptării cu privire la mântuirea pentru totdeauna de păcat, despre care vorbește sângele. „Printr-o singură jertfă El i-a desăvârșit pentru totdeauna pe cei sfințiți” (Evrei 10.14). Totuși, unii gândesc că 1 Ioan 1.7, „sângele lui Isus Hristos, Fiul Său, ne curățește de orice păcat”, ne-ar spune să mergem la sânge pentru curățirea de fiecare zi. Cuvântul „curățește” din acest verset arată, simplu, proprietatea pe care sângele scump al lui Hristos o are în el însuși – că întotdeauna curățește pe orice păcătos care vine prin credință la Hristos pentru mântuire. Deseori folosim timpul prezent în felul acesta. Spunem că „focul arde lemnul”. Nu înțelegem prin aceasta că focul va arde lemnul câte puțin aproape în fiecare zi (lemnul poate fi ars și deodată), ci o însușire proprie, bine cunoscută a focului este că arde lemnul. Deci, 1 Ioan 1.7 nu susține spălarea prin sânge în fiecare zi.

Spălarea în fiecare zi prin Cuvântul lui Dumnezeu

Deoarece Scriptura vorbește despre spălarea prin curățirea noastră zilnică cu apă, cum se face aceasta? Prin Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia. Apa și Cuvântul lui Dumnezeu sunt puse împreună în textul din Efeseni 5.26: „ca s-o sfințească (Adunarea), după ce a curățit-o prin spălarea cu apă, prin Cuvânt.” Numai Cuvântul ne arată moartea lui Hristos. De asemenea, și păcatul este clar descoperit. În Psalmul 119.9 se pune întrebarea cum își va ține tânărul curată cărarea. Răspunsul este: „Îndreptându-se după Cuvântul Tău.”

Deseori trecem cu vederea efectul curățitor al Cuvântului lui Dumnezeu chiar când suntem dornici să studiem Biblia. O tânără istorisea odată despre problema pe care o avea că nu își reamintea învățătura pe care o auzise. Un credincios în vârstă i-a spus să se ducă și să-i aducă un coșuleț plin cu apă: dar de câte ori încerca, toată apa curgea prin coșuleț. Când în final ea i-a spus că îi cerea un lucru imposibil, el i-a arătat că, deși nu era apă în coșuleț, el era mai curat ca înainte. Să insistăm în citirea Cuvântului lui Dumnezeu! Chiar dacă nu devenim cărturari ai Bibliei, viețile noastre vor fi curățite în felul acesta.

Născuți din nou prin Cuvântul lui Dumnezeu aplicat în puterea Duhului Sfânt

În Ioan 3.5 citim despre nașterea din nou prin apă. Prin apa Cuvântului aplicat în puterea Duhului Sfânt suntem născuți din nou – făcuți să avem o viață nouă și o fire nouă care includ condamnarea vieții și firii vechi. Așa cum am văzut, aceasta este în imaginea îmbăierii preoților din cap până în picioare (Exod 29.4: Ioan 13.10). Ioan 3.5 nu vorbește despre botez! Aici Domnul vorbește despre nașterea din nou care este prin apă și prin Duhul Sfânt – apa fiind instrumentul și Duhul Sfânt puterea. Despre nașterea din nou Domnul spunea că este de neînțeles și necontrolată de om (3.8). Apa botezului însă este de înțeles și la dispoziția omului, deci în mod evident Ioan 3.5 nu vorbește despre ea.

Sumar

Ca rezumat, avem nevoie de apă când păcătuim și, cât timp suntem în această lume în care domnește învinovățirea, dacă vrem să ne închinăm, să avem comuniune cu Dumnezeu sau să-I slujim. În Numeri 19 apa este văzută ca ceea ce curăță de păcat. În Exod 30.17-21 apa este o imagine a înlăturării oricărei învinovățiri pământești (fără să fie vorba de vreun păcat), pentru ca în felul acesta să ne putem apropia de Dumnezeu. Ne-am uitat la acest din urmă aspect și când a fost vorba de spălarea picioarelor din Ioan 13. De asemenea, avem nevoie de sângele dat odată pentru totdeauna.

clickbible.org